

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 18 Μαΐου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 1554

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2344. Περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας.	1
Α. Ν. 2345. Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αἰβαυτίδου πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων τῆς Κοινότητος Νήσου Πισιδίας Τουρκίας ὑπὸ παραμεφοῦς ἀναποδ.	2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2344. 1940

Περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπερ-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ αἰγιαλὸς, ἤτοι ἡ περιτοχιζύσα τὴν θάλασσαν χερσαία ζώνη, ἢ βραχυμένη ἀπὸ τὰς μερίστας πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν κυμάτων, εἶναι κτήμα κοινόχρηστον, ἀνήκει ὡς ται-
ῶτον εἰς τὸ Δημόσιον καὶ προστατεύεται καὶ διαχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1540 ἔτους 1938 Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν προστίθεται ὡς τέταρτον μέλος καὶ εἰς ἀξιοματικὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Β. Ναυτικοῦ (Γ.Ε.Ν.), ὀριζόμενος κατ' ἔτος μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφέρεται τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον Ναυτικοῦ νοεῖται ἡ ἀρμοδιὰ Β' Διευθύνσις αὐτοῦ.

2. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔδαφιον καθορισμὸς γίνεται ἐπιτοπογραφικῶς καὶ ὑψομετρικῶς διαγράμματος, συντάσσόμενον ὑπὸ τῆς τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἄλλης τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, χαρακτηρομένης ἐπ' αὐτὸ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐνεκα προσχώσεων ἢ ἄλλων αἰ-
τιῶν εἶναι ἐμφανές, ὅτι, καθ' ἣν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμὸς, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διήσφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιοῦτου, ἐκ μαρτυρικῶν δὲ καταθέσεων μαρτύρων ἐξεταζόμενον ἐνόρκως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐνδείξεων εἴναι καὶ καθορισθῆ ἢ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ, ἢ ἐρισταμένη μέ-
γρι μὲν τοῦ ἔτους 1884, ἐὼν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν, καὶ πρότερον δέ, ἐὼν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται, ἢ Ἐπιτροπῇ προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ χαρακτηρομένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος κυανῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Πι ἐκθέσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ διαγράμματος ἐπικυρούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. συντάσσονται εἰς τριπλοῦν, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν πρωτοτύπων τούτων κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δεύτερον διαβιβάζεται εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινοπραξίας τοῦ Ὑπουργεῖου Συγκοινωνίας καὶ τὸ τρίτον ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εὐλακὰ μεταγραφῶν, ἔπου καὶ κατατίθεται, με-
ταγραφομένης τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν μερίδα τοῦ Δημοσίου.

2. Πάν τοῦ διαγράμματος περιλαμβανῆ ἔκτασιν ἐπιπίπτουσαν εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων εὐλακῶν μεταγραφῶν, ἢ ἐκθέσις καὶ τὸ διαγράμμα συντάσσονται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς ἀνάλογα πλείονα τῶν τριῶν ἀντίτυπα καὶ ἀποστέλλονται πρὸς καθέ-
σθιν εἰς πάντας τοὺς ἀρμόδιους εὐλακὰς μεταγραφῶν.

3. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως δημοσιεύεται εἰς τὸ Παράρ-
τημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Τμήματα ἰδιωτικῶν τυχῶν κτημάτων, χαρακτηροθέντα ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ τοιαῦτα, ἀλλ' ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν αἰγιαλόν, θεωροῦνται ὡς κερυθθέντα ἀπολι-
λοτριωτέα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἵνα περιληφθῶ-
σιν εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἅμα τῇ δημοσιεύσει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ διαγράμματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 ὀριζόμενα.

2. Εἰς τοὺς κύριους τῶν κτημάτων τούτων καὶ εἰς τοὺς ἀ-
ξιοῦντας αἰαδήποτε δίκαια ἐπ' αὐτῶν παρέχεται ἐξάμηνος προ-
θεσμία ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προηγούμενου ἄρ-
θρου δημοσιεύσεως τῆς ἐκθέσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξείλονται ἢ ἀναγγελλοῦσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀ-
ξιώσεις των, ὑποβάλλοντες καὶ τοὺς τίτλους, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὸ ἀξιόμμενα δικαιοματά των.

3. Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἀπαλλοτριώσεως ἐφαρμόζον-
ται αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1731 (1939) ἀπερὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων. Μετὰ τὴν προσωρινὴν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος τὸ Δημόσιον καταθέσει τὸν καθορι-
σθὲν τίμημα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, περιλήψις δὲ τῆς πράξεως καταθέσεως δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Περαιτερομένης ἀπράξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἐξάμηνου προθεσμίας τυχῶν ἐμπράγματα δικαιοματά εἰσδη-
ποτε ἢ ἀξιώσεις περὶ ἀποζημιώσεως ἢ ἀναγγελλοῦσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀποστέλλονται.

5. Μετὰ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος τῆς ἀ-
παλλοτριώσεως καὶ τὴν κατάθεσιν τούτου αἱ ἀναγγελλοῦσιν ἀξιώσεις σφραγίζονται μόνον κατὰ τὸν καθορισθέντα.

6. Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν ἀπράξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἐξάμηνου προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει ἐμπρόθεσμου ἀναγγελίας

ξένοτων ιδιωτών περι αποζημιώσεως, μετά την κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου κατάθεσιν εις τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τῆς καθορισθείσης αποζημιώσεως, ὃ αἰγιαλὸς θεωρεῖται καθορισθεὶς ὀριστικῶς καὶ ἡ ἀπέδειξις τούτου διὰ τὴν Διοικήσιν καὶ τὰ Δικαστήρια γίνεται μόνον διὰ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐκθέσεως τῶν τῶ διαγράμματα.

Ἄρθρον 5.

1. Ὅπου ὁ αἰγιαλὸς λόγῳ τῆς φύσεως τῆς συναγομένης ἑρᾶς δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου σκοπὸν, ἐπιτρέπεται ἡ διπλάτυνσις τούτου προστιθεμένης λωρίδας γῆς ἀνοικοδομήτου ἐκ τῆς παρακειμένης ἑρᾶς μέχρι πλάτους 20 μέτρων, ἧτις ἀρχεται ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς μέσης στάθμης τοῦ αἰγιαλοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαυξανούσα τὸν αἰγιαλὸν λωρίδα γῆς καλεῖται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀπαράλιον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ὀριογραμμὴ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραλίης καθορίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς καὶ χαράσσεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διαγράμματος διὰ κτηρίνης γραμμῆς.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 διπλάτυνσις τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ ἡ δημιουργία παραλίης γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόρασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐμπράγματα δικαιώματα ιδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων ιδιωτικῶς δικαίου ἀποζημιούνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένης διατάξεις περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἢ κοινῆς ὠφελείας.

Δῆμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς ἃ ἀνήκουσιν ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων ὑποχρεοῦνται εἰς δωρεὰν παραχώρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

4. Ἡ ζώνη τῆς παραλίης θεωρεῖται ὡς παραλιακὴ ὁδὸς ἢ πρασιά, ἂν ἡ ὁδὸς ἀνοίγῃ ἑσώτερον, ἔστω καὶ ἂν δὲν κατασκευάσῃ διὰ τεχνικῶν ἔργων ὡς τοιαύτη, ἀλλὰ παραμένει ἐν τῇ εὐρίσκατο πρότερον φυσικῇ καταστάσει, ἔχουσι δ' ἐπὶ ταύτης κατ' ἀνάλογίαν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν καταλαμβανόμενων ὑπ' αὐτῆς ἀκινήτων αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30, 31, 32, 33, 35 καὶ 36 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου) 16 Αὐγούστου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5269, τῶν κυρίων τῶν παραλιακῶν κτημάτων ὄντων ὑποχρέων νὰ συνεισφέρωσι πρὸς δημιουργίαν τῆς παραλίης διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποζημιώσεως ζώνης μέχρι πλάτους δέκα μέτρων, ὡς ὠφελουμένων ἐκ τῆς δημιουργίας τῆς παραλίης.

Ὅτανις τὸ πλάτος τῆς παραλίης ὑπερβαίνει τὰ 10 μέτρα διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 10 μέτρων βαρύνεται τὸ Δημόσιον.

Ὡς ἀρωγὰ ἐπιχορηγία, ἐνεργήσασα κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου) 16 Αὐγούστου 1923, νοεῖται ἡ ἐρωδία ὑπηρεσία Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὅπου ὅμως ἀναφέρεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νοοῦνται συμπράττοντες οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

5. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος περὶ δημιουργίας τῆς παραλίης οἱ κύριοι τῶν ὑπὸ ταύτης καταλαμβανόμενων κτημάτων θεωροῦνται ὅτι ἔλαβον γνώσιν τούτου καὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ διεσίαν νὰ μὴ προσδώσιν εἰς ἔργα ἀνοικοδομήσεως, δειροφυτεύσεως καὶ ἄλλα καθιστώμενα ἐπιζήμιον εἰς τὸ Δημόσιον τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἡ τυχὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀνοικοδομήσις ἢ δειροφυτεύσις ἢ δημιουργία ἐπὶ τῆς παραλίης ἄλλων ἔργων θεωρεῖται γεννημένη ἐπὶ σκοπῷ παρεμποδίσεως τῆς δημιουργίας τῆς παραλίης καὶ τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἀποζημιοῦνται κατὰ τὴν ἐπακολουθηθεῖσαν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

6. Δῆμοι καὶ Κοινότητες ὠφελούμενοι ἐκ τῆς δημιουργίας τῆς παραλίης δύναται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτρι-

ούμενα ἀκίνητα κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐκδιδόμενου.

7. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραλία, ἐφ' ὅσον δημιουργεῖται ἐντὸς τῆς κατοικουμένης περιοχῆς πόλεων ἢ κομποπόλεων καὶ χωρίων, δὲν ὑφίσταται δὲ Ἀιμενικὸν Ταμείον, παραχωρεῖται κατὰ χορῆσιν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων καίται αὕτη, ὡς χρήσεως ἐν προκειμένῳ ἐννοουμένης τῆς κοινῆς χρήσεως, πάσης ὅμως ἀναγκαιῶς τυχὸν ἐκμεταλλεύσεως γινουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ παραλία, ἐκτὸς τοῦ κυρίου καὶ ἀρχικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, ὅπως δι' αὐτῶν γίνονται ἡ ἐπικοινωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὰνάπαιον, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς, οἷον συγκοινωνίας, ἐξωραϊστικῶς καὶ λοιπῶς καινοφελῆς σκοποῦς, ὡς καὶ δι' ἐκμεταλλεύσιν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργίων.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραλία, ἐφ' ὅσον δημιουργεῖται ἐντὸς τῆς κατοικουμένης περιοχῆς πόλεων ἢ κομποπόλεων καὶ χωρίων καὶ δὲν ὑφίσταται Ἀιμενικὸν Ταμείον, παραχωρεῖται κατὰ χορῆσιν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων καίται αὕτη διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργίων, ὡς χρήσεως ἐν προκειμένῳ ἐννοουμένης τῆς κοινῆς χρήσεως ἀνευ ἐκμεταλλεύσεως, πάσης ἀναγκαιῶς τυχὸν ἐκμεταλλεύσεως γινουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ πρὸς ὄφελος τούτου.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς ἃ μέρη λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους γίνεται διάβρωσις τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίης ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τεχνικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίης ἢ ἐντὸς τῆς θαλάσσης πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ταιχύτης διαβρώσεως. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελοῦνται πάντοτε κατὰ τὰς περὶ κατασκευῆς δημοσίων ἔργων διατάξεις.

2. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου γίνονται συνεπείᾳ αἰτήσεως ἰδιώτου πρὸς καταστάσειν ἀπὸ διαβρώσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἢ σχετικῆς ἀπὸ τῆς βαρύνει τὸν ἰδιώτην τούτον, ἢ δὲ κατασκευὴ τοῦ ἔργου γίνεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας βάσει μελέτης ὑπὸ τούτου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ.

3. Τὰ οὗτω ὑπὸ ἰδιωτῶν κατασκευαζόμενα ἔργα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ δύναται τούτο νὰ ἄρῃ ἢ μετατρέψῃ ταῦτα, οὐδεμίαν ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης εἰς τὸν ἰδιώτην ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκ τοῦ λόγου τούτου, οὗτε διὰ τὴν καταβολὴν τῆς δαπάνης κατασκευῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ συμφώνου γνώμην τῶ Γ. Ε. Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Δημόσιον ἢ δημιουργεῖται διὰ προσχώσεως ἐπὶ τῆς θαλάσσης νέου αἰγιαλοῦ ἢ παραλίης, ὅποτε ὁ παλαιὸς αἰγιαλὸς ἢ παραλία καθ' ὅσον μὲν μέρος δὲν προήλθεν ἐκ συνεισφορᾶς ἰδιωτῶν ἢ ἐκ δωρεᾶν παραχωρήσεως ὑπὸ Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου δικαίου δύναται νὰ ἐκποιῶνται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον δὲ μέρος προέκυψαν ἐκ συνεισφορᾶς ἰδιωτῶν ἢ δωρεᾶν παραχωρήσεως ἀποδίδονται εἰς τοὺς συνεισνεγκόντας ἢ παραχωρήσαντας δωρεᾶν ταῦτα.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ὀρίζονται λεπτομερῶς 1) ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου αἰγιαλοῦ ἢ παραλίης, 2) ἡ τυχὸν ἀνάληψις τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης παρὰ Νομικῶν προσώπων ἢ ἰδιωτῶν ἐπὶ ἐκχωρήσει εἰς τούτους ὀριζόμενων γηπέδων καὶ 3) ὁ τρόπος ἐκποιήσεως τῶν γηπέδων ἢ τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων προσχώσεως, ἐπιτροπομένης εἰς πάσης τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν ἐσώτερον τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίης ὀρίστανται ὀλίγη καὶ ἡ τέλειμα, ὡν ἡ μέση στάθμη τῆς ἐπιφανείας τῆς ξη-

ρᾶς εἶναι κατωτέρα τῆς μέσης στάθμης τῆς θαλάσσης, ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διατάγματα, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ.Ε.Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 26 Συμβουλίου, ἐρίξῃται ὅτι αἱ τοιαῦται ἐκτάσεις θέλουσι μετατραπῆ εἰς λιμνοθαλάσσης διὰ διοχετεύσεως τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως χρησιμοποιοῦνται αὐταὶ ὡς ἰχθυοτροφεῖα ἢ δι' ἄλλως σκοποῦς καθοριζομένους διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καθορίζονται λεπτομερῶς 1) τὰ ἀκριβῆ ὄρια τοῦ μετατραπητένου εἰς λιμνοθαλάσσαν ἀλιπέδου ἢ τέλματος, 2) ἡ συναχθὲν πρὸς τὸ ἀλιπέδον ἢ τέλμα ζώνη ξηρᾶς, ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν διώρυγος πρὸς διοχετεύσιν τῆς θαλάσσης, 3) ἡ ἐκατέρωθεν τῆς ζώνης ταύτης ἐκτασις, ἣτις ἀναγκαῖοί διὰ τὴν βυαλὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθαλάσσης, 4) τὰ περὶ τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης καὶ τοῦ τρόπου τῆς δικήσεως ταύτης ὡς καὶ οἱ ὅροι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου καὶ 5) ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δημιουργηθησομένης λιμνοθαλάσσης, καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 Β. Διατάγματος, τὰ τυχόν ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας ἀλιπέδου ἢ τέλματα, περιλαμβανόμενα τῶν τυχόν ἐκ τῆς διοχετεύσεως τῆς θαλάσσης μὴ καλυπτομένων τμημάτων, ὡς καὶ τὰ τυχόν ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας τμήματα ἐκ τῆς συναχθὲν πρὸς τὸ ἀλιπέδον ἢ τέλμα ζώνης ξηρᾶς τῆς ἀναγκαίουσας διὰ τὴν κατασκευὴν διώρυγος ἢ ἐκ τῆς ἐκατέρωθεν τῆς ζώνης ταύτης ὀρίσθειας ὡς ἀναγκασίας διὰ τὴν βυαλὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθαλάσσης ἐκτάσεως λογίζονται ὡς κηρυχθέντα ἐν ἀπαλλοτριώσει διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω ὡς πρὸς τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὸν καθαρισμόν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δῆμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς ᾗ ἀνήκουσιν ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἐκτάσεων, ὑποχρεοῦνται εἰς δωρεὰν παραχώρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

4. Ἐφ' ὅσον τὸ ὅλον ἢ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2, λογιζομένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων, ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιώτην ἢ καὶ εἰς πλείονας τοιοῦτους, οἵτινες ὅμως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἤθελον συμφωνῆσαι εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐταιρείας, σκοποῦν ἔχουσας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθαλάσσης, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἀντὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως παραχωρήσῃται εἰς τοὺς ἰδιώτας τούτους ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐφόσον οὗτοι δέχονται τοῦτο ἢ ἐφ' ὀρισμένον χρόνον, μὴ δύναμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 ἔτη, ἐκμετάλλευσίς τῆς λιμνοθαλάσσης εἴτε δωρεὰν εἴτε καὶ ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ μιθώσεως.

Οἱ ὅροι τῆς τοιαύτης παραχώρησεως καθορίζονται διὰ συμβάσεως καταρτιζομένης μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου, καὶ τῶν ἰδιωτῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἔσοδα μετατροπῆς τοῦ ἀλιπέδου ἢ τέλματος εἰς λιμνοθαλάσσαν καὶ αἱ δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως τῆς λιμνοθαλάσσης καὶ συντηρήσεως τῶν σχετικῶν τεχνικῶν ἔργων βαρύνουσι τοὺς συμβεβλημένους ἰδιώτας, ἢ δὲ ἐπαρτία τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ κυριότητα ἢ πλυστή, εὐχὴ ὅμως μικροτέραν τῆς 4ῆς τοῦσ, χρῆσιν παραχώρησις ἐπὶ ἀνταλλάγματι εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα α' νησιδίων ἀκατοικητῶν, β' ὑφάλων ἢ σκοπέλων καὶ γ' ἀβαθῶς θαλάσσης μετὰ τοῦ ἔσθου ταύτης ἀλιγιάδου ὑπὸ τὸν ἔρον τῆς προσχώσεως καὶ κατασκευῆς ὀρισμένων προστατευτικῶν ἔργων καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνεγέρσεως ἐπὶ αὐτῶν οἰκοδομῶν, χρησιμοποιοθησομέ-

νων εἴτε ὡς κατοικιῶν εἴτε διὰ δημιουργίαν ἐπὶ αὐτῶν κέντρων ἐξυπηρετούντων τὸν ἀθλητισμὸν ἢ τὸν τουρισμὸν ἢ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γ. Καταλείπει Ν.

2. Ἡ παραχώρησις γίνεται εἴτε κατόπιν δημοπρασίας, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ δημοπρασιῶν πρὸς ἐκπαίρειν ἢ πολυετῆ μίσθωσιν δημοσίων κτημάτων ἰσχυροῦσας ἐκάστοτε διατάξεις, εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας, εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας ἢ καὶ εἰς ἰδιώτας ἐφ' ὅσον καὶ μόνον μετὰ τὴν διενέργειαν δύο τοῦλάχιστον δημοπρασιῶν δὲν ἐφανερώθη ἐνδιαφέρον ἄλλων ἰδιωτῶν καὶ δὲν ἀνεπαύθη πραγματικῶς συναγωνισμός, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡρὸ πάσης ἐνεργείας δημοπρασίας, ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τοῦ Γ. Ε. Ν., καθορίζοντος ἄπαντας τοὺς ὅρους, ὑφ' οἷς γενήσεται ἡ παραχώρησις, καὶ ὅμοια τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὅμοια γνώμη τοῦ Γ.Ε.Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου ἀπαιτεῖται καὶ προκειμένου περὶ ἀπ' εὐθείας παραχώρησεως.

Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

3. Ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ἡλῶ ἢ ἐν μέρει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἢ νὰ συναφῇ αἰσθητῶτα ἐμπράγματος ἢ ἐνοχικῆν σχέσιν ἀρροῦσαν τὸ παραχωρηθὲν αὐτῷ κτῆμα ἄνευ ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν παρεχόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ. Ε. Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου ταύτου, ὅφ' ἐν γίνεται ἡ παραχώρησις, συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἀκύρωσιν τῆς παραχωρήσεως, ἀπαγγελλομένην διὰ Βατ. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος πρὸς κατασκευὴν γεφύρας ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι νησιδος, εἴτε ἀνηκούσης κατὰ κυριότητα εἰς ἰδιώτην εἴτε παραχωρηθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλως δημοπρασίας διὰ τὴν παραχώρησιν.

5. Παράκειται περιοχῆ, κείμενη ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος (περὶ σχεδίου πόλεων καὶ κομῶν) ζώνης, δύναται, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν 1) Οἰκονομικῶν, 2) Συγκοινωνίας καὶ 3) Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, νὰ καθορίζωνται ὡς τόποι παραθερισμοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας ὑπὸ ἰδιωτῶν καλλισθητικῶν βυλίνων περιπέτρων ἢ εὐκαρέων τικητῶν πρὸς χρῆσιν τῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν αποφάσεων καθορίζονται τὸ εἶδος τῶν περιπέτρων, αἱ τεχνικαὶ ὅροι κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, τὸ ελάχιστον ἔριον δαπάνης καὶ ὁ ἀριθμὸς ταύτων ἐν ἐκάστη περιοχῇ, ὅστις πάντως δὲν δύναται νὰ εἴηαι ἀνώτερος τῶν εἰκοσι πέντε.

Τὸ δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καὶ χρήσεως περιπέτρου παραχωρεῖται εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διάκρισιν μέχρι πάντε ἐτόν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διαπούσης τὴν ἐκμισθῶσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἀνδιαφερομένων ἀντὶ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὑπὸ τὸν ἔρον δὲ πάντοτε, ὅτι, ἐφόσον πρόκειται περὶ βυλίνου περιπέτρου, τὸ περίπετρον τοῦτο ὡς καὶ πᾶσα συναφῆς ἐγκατάστασις θὰ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ἄνευ εὐθερίας ἀξιώσεως τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀπόζημιώσιν.

Αἱ παραχωρήσεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν διὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος, τοῦ μισθωτοῦ ὑπαχρεωμένον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀνακλήσεως, εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ περιπέτρου ἢ τῆς τικητῆς ἄνευ

7. Αι διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 5 καὶ 6 ἰσχύουσι καὶ ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἐκτελέσεως ἢ χρήσεως τοῦ ἔργου λόγῳ παραβάσεως τινος τῶν ἔργων ταύτης.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἔργων τούτων δι' ἄλλον σκοπὸν πλὴν τοῦ τῆς μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἐκμίσθωσις ἢ ὑπὸ ἄλλον τύπον παραχώρησις τῆς χρήσεως ὑπὸ τῆς μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τρίτους οἰουδήποτε ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Δημοσίου χορηγουμένης κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῶν Γεν. Ἐπιτελείων τῶν τριῶν πολυμηκῶν Ὑπουργείων. Ἡ τοιαύτη ἀδεια χορηγεῖται ἐπ' ἀνταλλάγματι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως δύναται νὰ συνεπάγῃται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τοῦ μεταλλείου ἀπὸ παντὸς δικαιώματος χρήσεως ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων ἔργων καὶ τὴν περιέλευσιν τούτων μεθ' ἄλλων τῶν μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ ἔκπτωσις ἀπαγγέλλεται διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἧς διατάσσεται καὶ ἡ κατάληξις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν κατασκευασθέντων ἔργων διοικητικῶς.

9. Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς κρατικῆς ἀνάγκης καὶ ἐνεκα ταύτης χρησιμοποίησεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀποσπασθέντων τούτων οὐδεμίαν ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω κατασκευάσαντα τὸ ἔργον ἢ ὀφειδῆσαι ἐκμεταλλεῦμενον αὐτό.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐφαρμοζοῦνται καὶ ἐπὶ ἀξιολόγων λατομικῶν ἐπιχειρήσεων, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων.

Ἄρθρον 14.

Ἐν ἐκάστῳ λιμένι καθορίζεται ἕκτασις ἑτηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένη, ἐν ἣ ἡ τὸ οἰκεῖον Ἀρμενικὸν Ταμίον ἐκτελεῖ ἢ προβλέπεται ὅτι συντόμως θὰ ἐκτελέσῃ τ' ἀναγκαιούτα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐμπορικῆς, ναυτικῆς καὶ ἐπιβατικῆς κινήσεως τοῦ λιμένος ἔργα, ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηριζόμενα ὡς λιμενικά, ἧτις ἕκτασις καλεῖται «ζώνη τοῦ λιμένος» καὶ διακρίνεται εἰς χερσαίαν καὶ θαλάσσιαν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ χερσαία ζώνη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τοὺς παρ' αὐτὸν ἀναγκαιούτα, διὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἔργα, παραλιακοὺς χώρους, ὅπου ὑφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, ἢ ἐσωτερικὴ ὄριακὴ γραμμὴ τῆς χερσαίας ζώνης ἐν δύνανται, νὰ φθάσῃ πέραν τῆς ἐγγυτέρας οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

2. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἕκτασις τῆς χερσαίας ζώνης εἰς μέρος, ἐνθα ὑφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, δύναται αὕτη νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐσώτερον, ἀλλὰ μόνον ἐφόσον προηγουμένως τροποποιηθῇ τὸ ἐγκειρισμένον σχέδιον ρυμοτομίας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας βαρυνουσῶν τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεων, αἵτινες βαρύνουσι τὸ οἰκεῖον Ἀρμενικὸν Ταμίον.

3. Ἐὰν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ἀρμενικοῦ Ταμίου ὑπάρχωσι πλείονες λιμένες ἢ ἔρμι, δύναται νὰ ὀρισθῇ ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον τούτων χερσαία ζώνη.

4. Ἐἰς διώρυγας ἢ στενάς θαλάσσης, ἢ χερσαία ζώνη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν ἀπάναντ' ἀκτὴν, ἐφόσον αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν περιοχὴν ἑτέρου Ἀρμενικοῦ Ταμίου.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ περιφραγὴ μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς χερσαίας ζώνης, ἐφόσον αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν ἐν τῷ λιμένι. Τὰ περιφραγθώμενα τμήματα καὶ ὁ τρόπος κατασκευῆς τοῦ περιφράγματος, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ πρόβασιν τῆς Ἀρμενικῆς Ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτήσιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου καὶ συμφώνον γνωμοδοτήσιν τοῦ Π. Ἐ. Ν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνεται τὰς συνεχόμενας μετὰ τὸν αἰγιαλὸν ἢ τὰ τυγὸν κατασκευασμένα κρηπίδομακτα, λεκάναις λιμένων ἢ προφυλαγμένων ἔρμιων καὶ ἕκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης, μέχρις ἀποστάσεως πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης, τῆς ἐκτάσεως ταύτης περιοριζομένης ἐκαστέρωθεν ὑπὸ νοητοῦ τόξου κύκλου, γραφομένου μετὰ κέντρον τὸ ἄκρον τῆς χερσαίας ζώνης καὶ ἀκτίνα πεντακοσίων μέτρων καὶ περιελίσσοντος τὴν θαλάσσιαν ἕκτασιν ἀπὸ σημείου τοῦ αἰγιαλοῦ κειμένου εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς χερσαίας ζώνης μέχρι συναντήσεως τῆς εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης, ὡς ἀνωτέρω, γραμμῆς.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ζώνης εἰσὶν ἀεθαῖ, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις ταύτης καὶ πέραν τῆς γραμμῆς τῶν πεντακοσίων μέτρων καὶ μέχρι συναντήσεως βάθους θαλάσσης δέκα μέτρων.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, τοῦ Λιμεναρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀρμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐν ἣ ἡ ζώνη τοῦ λιμένος. Εἰς τὰ Ἀρμενικὰ Ταμίονα τὰ ἐδρεύοντα εἰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεῖται ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀρμενικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἑὲ τὰ λοιπὰ ὁ Νομομηχανικός.

2. Ὁ Πρόεδρος καλεῖ εἰς συνεδρίαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις λογίζεται ἐν ἀρρατῆ ὅταν οἱ παρόντες, ἐν οἷς ἀπαραίτητως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰσὶ πλείονες τῶν ἀπόντων. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν υποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ὅπου δικαιοῦται νὰ ἐγκρίνῃ, τροποποιήσῃ ἢ ἀπορρίψῃ ταύτας μετὰ γνώμην εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης : α') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων, ὡς Πρόεδρος, β' καὶ γ') τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀρμενικῶν ἔργων καὶ τῶν Σχεδίων Πόλεως, τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, δ') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἐργῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ε' καὶ στ') ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκαστέρου τῶν Γεν. Ἐπιτελείων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ζ') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἰερογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ η') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

4. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς τῶν διοικητικῶν ἀλλήλων τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀρμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

5. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων ἔργων, τοὺς Διευθυντὰς Ἀρμενικῶν ἔργων καὶ Σχεδίων Πόλεως καὶ τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἐργῶν ἀπόντας ἢ κωλυμένους ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Ἐὰ λοιπὰ μέλη, ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦσιν οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζόμενοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀρρατῆ ὅταν οἱ παρόντες, ἐν οἷς ἀπαραίτητως ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκαστέρου τῶν Γεν. Ἐπιτελείων, εἰσὶ πλείονες τῶν ἀπόντων. Αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐν ἣ περιπτώσει ἀντιπροσώπου ἐνὸς τῶν Γεν. Ἐπιτελείων ἢ καὶ ἀμειότεροι μειοψηφήσῃσιν ἐπὶ ἀποφάσει λεγθεῖσης διὰ πλειοψηφίας, ἵνα ἡ ἀπόφασις αὕτη καταστῇ ἰσχυρά, δεῖον νὰ αἰτηθῇ ὅπως προσυπογραφήσῃ παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, αὐτῆς ὁ ἀντιπρόσωπος μειοψηφήσων.

7. Ἐἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Πραγματεῖα παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμ. 200 κατὰ συνεδρίαν, ἧτις προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμίου Μηχανημάτων

Λιμενικών Έργων και εισπράττεται υπό τούτου κατ' ανάλο- γίαν παρά των οικείων Λιμενικών Ταμείων, εις α' κατανέμεται δι' άποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, βάσει της έκτάσεως της Ζώνης και της γεινομένης υπό της Έπιτροπής έργασίας, αναγκασμένη εις τόν προϋπολογισμόν των Λιμεν. Ταμείων μεταξύ των υποχρεωτικών δαπανών.

8. Κατά την αὐτήν διαδικασία επιτρέπεται ή τροποποίηση ή κατάργησις Ζώνης Λιμένος. Η κατάργησις έπέρχεται αυ- τοδικαίως έν περιπτώσει καταργήσεως του Λιμενικού Τα- μείου.

Άρθρον 18.

1. Οι χώροι και έν γένει τά κτήματα τά περιλαμβανόμενα έντός της ζώνης του λιμένος είναι της κατηγορίας των κοι- νοχρήστων Δημοσίων κτημάτων και ών ή κυριότης ανήκει εις τó Δημόσιον, ή χρησις δηώς και ή έκμετάλλευσις αὐτῶν διά σκοπούς καθαρῶς λιμενικούς ανήκει εις τó Λιμενικόν Τα- μείον.

2. Τά έν τή ζώνη του Λιμένος ιδιωτικά κτήματα απαλλο- τριούνται αναγκαστικῶς λόγω δημοσίας ανάγκης δαπάνης του Λιμενικού Ταμείου κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις.

Δήμοι, Κοινότητες ή άλλα Νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δι- καίου, ών άκίνητα περιλαμβάνονται έντός της ζώνης του Λι- μένος, υποχρεούνται νά παραχωρήσωσι ταῦτα δωρεάν πρὸς τó Δημόσιον.

3. Έπιτρέπεται, ὅπως διά Β. Δ., ἐφ' ἄπαξ ἐκδοθησόμενου δι' ἕκαστον λιμένα. ἐπιβληθῆ εἰς τὰς παρά τήν ζώνην του λι- μένος οἰκοδομὰς και γήπεδα τέλος ἐπὶ της ἀποκτηθείσης πράγματι ὑπεραξίας ἐν της δημοσιότητος της ζώνης του Λι- μένος. Διά του αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος θέλουσι καθορισθῆ τó περσοτόν του ἐπιβληθησόμενου τέλους κατὰ κατηγορίας ἀ- κινήτων ή κατὰ ζώνας, ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως της κτηθεί- σης ὑπεραξίας, ὁ τρόπος της βεβαιώσεως και εισπραξέως του τέλους και έν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διά τήν ἐπι-βολήν και εισπραξίν του τέλους, ὅπερ ἀποτελεῖ ἔσοδον του Λιμενικού Ταμείου.

Άρθρον 19.

1. Αἱ κατὰ τόν καθορισμόν ή ἐπέκτασιν ζώνης λιμένος ὑφι- στάμεναι νομίμως παραχωρήσεις ήμισθώσεως έντός αὐτής, ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων ἐξυπηρετοῦνται καθαρῶς λιμενικοὶ σκοποὶ δέν θίγονται, ὑποκαθισταμένον μόνον του Λιμενικού Ταμείου εις τὰ δικαιώματα και τὰς ὑποχρεώσεις του Δημοσίου, Δήμου, Κοι- νότητα και τῶν ἄλλων Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ παραχωρήσεις χρήσεως ήμισθώσεως συνεχίζονται ἐφ' ὄνοματι του Δημοσίου, ἐφόσον δέν παραβλά- πτεται ή ἐξυπηρετήσις του λιμένος ή δέν πρόκειται νά ἐκτε- λεσθῶσιν ἄλλοις λιμενικὰ ἔργα ἐπὶ τῶν χώρων, οὓς κατα- λαμβάνουσιν αὐταί. ἄλλως διαλύονται. Περὶ της συνεχίσεως ή της διαλύσεως αὐτῶν ἀποφασίζει ὁ οικεῖος Νομάρχης.

Άρθρον 20.

1. Πάντα τὰ γήπεδα τὰ δι' ἔργων ή ἔνεκα τῶν ἔργων τῶν δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐκτελουμένων σχηματιζόμενα έν προσχώσεως τεχνολογίας ή φυσικής ἐπὶ της θαλάσσης ή του αἰγιαλοῦ ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εις τó Δημόσιον και χρησι- μεύουσι κατὰ πρῶτον μὲν λόγον και ἐφ' ὅσον ἤθελαν περι- ληφθῆ έντός της ζώνης του λιμένος διά σκοπούς λιμενικούς παραχωρουμένης πρὸς τόν σκοπόν τούτον της χρήσεως και ἐκ- μεταλλεύσεως αὐτῶν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον διά σκοπούς κοι- νοχρήστους ή κοινωφελείς ὡς και διά δημοσίας ανάγκης έν γένει: παραχωρουμένης υπό του Δημοσίου μόνον της χρήσεως. Τό πλέονισμα τῶν ὡς ἄνω γηπέδων, ἐφόσον δέν ἐμπίπτει έν- τός της ζώνης του λιμένος οὔτε προβλέπεται νά περιληφθῆ έντός ταύτης μελλοντικῶς ή νά χρησιμεύσῃ διά σκοπούς κοι- νοχρήστους ή κοινωφελείς ή διά δημοσίας ανάγκης έν γένει, ἐκποιεῖται υπό του Δημοσίου, τὸ δὲ προϊόν της ἐκποιήσεως κα- τὰτίθεται εις τó λιμενικόν ταμείον και διατίθεται μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν καθαρῶς λιμενικῶν ἔργων.

Περὶ τῶν ἄνωτέρω παραχωρήσεων και ἐκποιήσεων ἀποφα- σίζουσι διά κοινῆς ἀποφάσεως τῶν οἱ Υπουργοὶ Οἰκονομικῶν

και Συγκοινωνίας, της ἐκποιήσεως ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τόν αὐτὸν τρόπον διατίθενται ἐφεξῆς και τὰ μέχρι της ἀνάξεως της ἰσχύος του παρόντος σχηματιζόμενα κατὰ τὰ ἄνωτέρω γήπεδα, τὰ δὲ λιμενικὰ ταμεία εἰσιν ὑπόχρεα ὅπως έν τή διαχειρίσει και διοικήσει τῶν γηπέδων τούτων ἀσλου- θῶσι: τὰ έν τή προηγουμένη παραγράφῳ 1 διακασόμενα, της κληθείς ἐνοίας τῶν διατάξεων του άρθρου 9 του Νομοθετικοῦ Διατάγματος της 28 Ἰουνίου 1923 και της παραγρ. 1 του ἄρ- θρου 6 του Νομοθ. Διατάγματος της 23 Σεπτεμβρίου 1926, έν συνδυασμῶ πρὸς τó ἄρθρον 56 του ὑπ' ἀριθ. 1170 του 1938 Ἄν. Νόμου οὔσης, ὅτι τὰ έν τή προηγουμένη παραγράφῳ 1 μνη- μονευόμενα γήπεδα, τὰ δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων σχη- ματιζόμενα ἐκ προσχώσεως ἀνήκουσι μὲν κατὰ κυριότητα εις τó Δημόσιον, ή ἐκποιήσις ὅμως τούτων εἶχε ἐπιτραπῆ νά γίνη- ται υπό τῶν λιμενικῶν ταμείων, ὡς εἰδικῶς έν τή περιπτώσει ταύτη ἐκπροσωποῦντων τó Δημόσιον και πρὸς τόν σκοπόν, ὅπως τó προϊόν της ἐκποιήσεως διατίθεται διά τὰς ἀνάγκης τῶν λιμενικῶν ταμείων.

3. Ἀναγνωρίζονται ὡς ἔγκυροι πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε γενή- μεναι μεταβιβάσεις τῶν, περὶ ὧν τó προηγουμένον ἄρθρον γηπέ- δων, αἱ παραχωρηθεῖσαι ὅμως υποθήκαι ἐπὶ τοιούτων γηπέδων λογίζονται και παραμεινόντι ἄκυροι.

Άρθρον 21.

1. Τό Λιμενικόν Ταμείον δικαιούται νά προβαίη εις προ- σωρινὰς ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχωρήσεις τῶν χώρων της ζώνης του Λιμένος, ἄλλα μόνον δι' ἔργα και ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετούσας ἄλλοις τὰς ἐμπορικής, ναυτικῆς ή ἐπιβιτι- κῆς ἀνάγκης του λιμένος, κατόπιν ἐγκρίσεως του Υπουργοῦ της Συγκοινωνίας, παρεχομένης μετὰ γνώμην του οικείου Νο- μάρχου και σύμφωνα γινωμοδότησιν του Γ.Ε.Ν.

2. Έπιτρέπεται ή παρά του Δημοσίου ἄνευ οὐδενὸς ἀνταλ- λάγματος χρησιμοποίησις χώρων της ζώνης του Λιμένος διά τήν ἐπ' αὐτῶν ἀνάγεισιν δημοσίων κατασκευμάτων, ἄλλοις δὲ διά τήν λειτουργίαν του λιμένος ἀναγκαζόμενων, οἷον Τελευσίαν, Λιμεναρχεῖον, Υγειονομεῖον, Γραφεῖον Πλοηγητικῆς Ὑπηρε- σίας, ὡς και ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως διά τὰς ἀντιτι- κῆς ἀνάγκης της Χώρας. Οι χώροι οὔτοι καθορίζονται ἐκ- ἄστωσε δι' ἀποφάσεων του Υπουργοῦ της Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην του οικείου Νομάρχου. Ἀπαγορεύεται ὅμως ή χρησι- μοποίησις τῶν χώρων τούτων διά σκοπούς ἄλλους, πλην τῶν ἄνωτέρω.

3. Χῶροι έντός της ζώνης του Λιμένος μὴ ἄλλοις ἀναγκαζόμενες διά τήν λειτουργίαν αὐτοῦ, κατὰ τήν περὶ τούτου κρίσιν του οικείου Νομάρχου, ἐγκρινομένην υπό του Υπουργοῦ της Συγκοινωνίας, δύνανται νά ἐμισθῶνται υπό του Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων δια- τάξεις. Ὡς μισθωτῆς προτιμᾶται τó Λιμενικόν Ταμείον δι' ἄπ' εὐθείας μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας, ὅπερ δύνανται να ὑπαχθῶσιν ὑπεραιτέρω τούτοις χώροις τούτοις μόνον εις "Ελ- ληνὰς ὑπηρετοῦς, διά τῶν έν τή μισθώσει καθ' ἑαυτῆσιν σκο- πόν. Πάντως ὁ μισθωτῆς ήμισθώσεως και ὑπεραιτέρω ὑπομισθω- τῆς δέον νά εἶναι "Ελλην ὑπὸ κτῆσας και ἑλληνικῆς καταγωγῆς.

Κατὰ τόν αὐτὸν τρόπον γίνεσται ή διαχείρισις υπό του Δημοσίου και τῶν έντός της ζώνης του λιμένος νομημάτων θαλάσσης και παραλίας, οἷον λουτρῶν, ἰχθυοτροφείων, ἔλυ- κῶν κλπ., ἐφ' ὅσον ή ἄσκησις τούτων δέν παρακωλύει τήν λειτουργίαν του λιμένος, κατὰ τήν περὶ τούτου κρίσιν του οι- κείου Νομάρχου, ἐγκρινομένην υπό του Υπουργοῦ της Συγ- κοινωνίας.

Άρθρον 22.

1. Ἐάν έν τή ζώνη του Λιμένος περιληφθῶσιν ἔργα κα- τασκευασθέντα υπό ιδιωτῶν ἐπὶ της θαλάσσης ή του αἰγια- λοῦ ή της παραλίας, τὰ ἐπὶ τῶν ἔργων τούτων νόμιμα δικαι- ώματα τῶν ιδιωτῶν δέν θίγονται. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ἔργα ταῦτα ἀναγκασθῶσι και διά τὰς ἀνάγκης του λιμένος, ἐ- πιτρέπεται ή χρησιμοποίησις αὐτῶν υπό του κοινῶς διατε- ρουμένου ὑπὲρ του κατασκευαστῆς ή του δικαιοδότη αὐτοῦ

δικαιώματος προτιμήσεως εν τῇ ἀπομίμητῃ χρήσει τῶν ἔργων τούτων. Αἱ τυχόν ἀπαρνήσεις ἐγκαταστάσεις, μηχανήματα καὶ μηχανοτροχιαὶ παραμένουσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κατασκευάσαντος ἢ τοῦ δικαιούχου του.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἀσκήσις τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων δυσχεραίνει τὴν ὑπὸ τοῦ κοινῶς χρησιμοποίησιν τοῦ ἔργου, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρμενικοῦ Ἐπιπέτου ἔξαρχοῦ αὐτῶν διὰ καταβολῆς εἰς τὸν δικαιούχον ἀποζημιώσεως, ἣτις συνίσταται εἰς τόσον μέρος τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαρχοῦ πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων ὅση ἢ σχέσηις μεταξὺ τοῦ ὑπλειουμένου μέχρι τῆς λήξεως τῆς παραχωρήσεως χρόνου καὶ τοῦ ἔλου χρόνου τῆς παραχωρήσεως. Ἐάν ἡ παραχώρησις ἐγένετο δι' ἀρίστον χρονικὸν διάστημα θεωρεῖται ὡς χρόνος παραχωρήσεως διὰ τὸν ὧς ἀνωτέρω ὑπολογίζονται μίᾳ πεντηκονταετίᾳ, καταβάλλονται δ' ὁμοσήμερον εὐχὴ ὀλιγώτερα τῶν δέκα πεντηκιστῶν τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀξίας. Ἡ ἐπίτησις τῆς ἀξίας ταύτης γίνεται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ μηχανικῶν ἱριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὀρίζοντος καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῆς, ἣτις βαρύνει τὸ Ἀρμενικὸν Ἐπιπέτου.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ὀδότερον τῶν συμβαλλομένων εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διὰ τῶν σακτικῶν δικαστηρίων λύσεως τῆς διαφοράς, ἢ παρακατάθεσις ὁμοῦ τοῦ ἀνήκοντος πισσοῦ ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀξίας ὑπὸ τοῦ Ἀρμεν. Ἐπιπέτου πρὸς τὸ Ἐπιπέτου Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων ἀποκλείει τὴν ἄτικησιν ἐν μέρους τοῦ δικαιούχου οἰουδήποτε μέρος πρὸς πριστασίαν ἀπὸ τῆς διακατάθεσις ἐν τοῖς δικαιώμασι τῆς προτιμήσεως καὶ ἀποκλειστικῆς χρήσεως.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος.

* Ἄρθρον 22.

1. Ἐντός ἑταυς ἀπὸ τῆς ἀναρξείας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ ἤδη δυνάμει οἰασθέντες διατάξεις καθορισμέναι Ζώναι Ἀιμένων ὑποβλήθησονται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται καὶ ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπόφασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Ζώνης καὶ ἀνεῖ ἀποφάσεως, τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πάντως μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς καὶ Ἡρακλείου, καταργουμένων τῶν ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς εἰδικῶν διατάξεων περὶ Ζώνης Ἀιμένων, ἀφ' ἧς ἐκδοθῆ ἢ περὶ ἀναθεωρήσεως αὐτῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον. Προκαίμενον περὶ τοῦ Ἀιμένου Πειραιῶς τὴν ἀρμυδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 ἀνακί τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀιμένου Πειραιῶς, αἱ ἀποφάσεις ὁμοῦ ταύτου ἀπαιτεῖται, ὅπως τύχουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Π. Ἐ. Ν.

3. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὼν ἄρθρον ὑποθέσεων ἐνώπιον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 17 εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προαπαιτεῖται σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου.

* Ἄρθρον 24.

1. Ὅπου ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου προβλέπεται ἐκποίησις ἢ παραχώρησις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ αἰγιαλοῦ, τῆς παραλίας καὶ λοιπῶν χώρων διὰ τῆς ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἔργων πάσης μορφῆς καὶ χρήσεως ἢ κατασκευῆ ἢ τροποποιήσεως τῶν ἔργων τούτων συγχωρεῖται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας σχετίου Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐκδιδουμένης συμφώνως πρὸς τὰς καίμενας διατάξεις περὶ σχετίου Πόλεων κλπ. καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Π. Ἐ. Ν.

2. Ὁ ἄνευ ἀδείας ἢ καθ' ὑπερέχον τύχουσι ἢ καὶ ὁ δυνάμει ἀδείας κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδουμένης ἐπιφέρων ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας, ἢ λοιπῶν χώρων οἰανδήποτε μεταβολὴν διὰ κατασκευῆς ἢ τροποποιήσεως ἢ καταστροφῆς τῶν ἔργων ἢ τοῦ ἐδάφους, διὰ λήψεως χώματος, λίθων ἢ ἄμμου ἢ ἄλλως πῶς, ἀδιάρκρον ἂν ἐκ τούτου ἐπῆλθεν ἢ μὴ ζημία εἰς τὴν παραλίαν αἰγιαλὸν ἢ λοιπὸν χώρους, τιμωρεῖται, αὐτεπιτηγέτως διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 20.000 δραχμῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπιβολῆς βαρυστέρων ποινῶν δυνάμει ἄλλων προϋφισταμένων διατάξεων.

Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὁ ἐνδοξὸς ἀναρμυδίας ἢ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἀδειαν, ἧς βλάσι ἐπεχειρήθησαν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

* Ἄρθρον 25.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 376) 1936 Ἀναγκ. Νόμου περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὁχηρῶν θέσεων καὶ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1366 (1938) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθاریας, παρακτίους περιοχὰς κλπ. ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας τεθειμέναι παραμένουσιν ἰσχυραὶ καὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον παραχωρήσεις.

2. Προκαίμενον περὶ νηϊδίων καθισταμένων ἰδιωτικῶν ἐκ παραχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐν συνδυασμῷ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1366) 1938 Ἀναγκ. Νόμου.

* Ἄρθρον 26.

1. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἀκριβῆ καταρτίσιν τῶν σχετιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα Β. Διαταγμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τὰς παραλίας συνιστᾶται γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον 1) ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 2) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 3 καὶ 4) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Νηϊδίων Πόλεων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, 5. 6 καὶ 7) ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου ἐκάστου τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων τῶν πρῶτων Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ 8, 9 καὶ 10) ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Τουρισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιχειρηματικῆς Ναυτιλίας ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοσίων Ὑπουργῶν, ὅσοι συναρχόμενον ἐκτάκτως καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν τιθεμένων αὐτῶν ἐρωτημάτων.

Οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ ὀρίζουσι τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν ὑπ' ἀριθμ. 5 ἕως 10 μελῶν.

2. Πραγματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Βιολογικοῦ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δημ. Κτημάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον ἐδρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ καὶ ἐξ τοῦλάχιστον τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μελῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν.

4. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν γραμματέα παρέχεται ἀποζημιώσις δραχμῶν 200 κατὰ συνεδριασιν.

5. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6, 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 24 προβλεπόμεναι μεταρρυθμίσεις ἢ παραχωρήσεις γίνονται πάντοτε μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ παρὼν ἄρθρον Συμβουλίου.

Άρθρον 27.

1. Καταργείται το άρθρον 63 του από 14 Ιανουαρίου 1939 Β. Δ. «περί κωδικοποίησης των περί Λιμενικών Ταμείων κειμένων διατάξεων».

2. Παραμένουσιν εν ισχύ άπαντα κί περί αίγιάλου, θαλάσσης, λιμένων, άλιεϊας κλπ. κείμενα διατάξεις, έφσον δέν αντίκεινται είς τάς διατάξεις του παρόντος.

Εν Αθήναις τή 10 Μαΐου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τά Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΛΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΚΟΥΤΣΙΑΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 18 Μαΐου 1940.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Άναγκ. Νόμος υπ' αριθ. 2343. 1940

Περί διαθέσεως του κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αϊβατζίδου προς εκπαίδευση νέων της Κοινότητος Αήρου Παιδιάς Τουρκίας υπό παραμερούς σκοπού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπερξίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Τά έτήσια έσοδα του διά τής από 26 Ιανουαρίου 1918 διαθήκης του άειμνήστου Σπυρίδωνος Αϊβατζίδου, συνταχθείσης έν Φαναρίω Κωνσταντινουπόλεως καταλειφθέντος κληροδοτήματος προς Ήρωσιν Σχολής διά τήν εκπαίδευση νέων και νεανίδων τής γενετήρας του διαθέτου Κοινότητος του χωρίου Νήρος (Νής) τής έπαρχίας Πισιδίας τής Τουρκίας είς βιοποριστικά επαγγέλματα διατίθενται διά τήν παροχήν ύποτροφιών προς εκπαίδευσην άναλόγου προς τούς διατιθεμένους πρώτους αριθμού άπόρων μαθητών και μαθητριών, καταγεμένων άπότων ή των γονέων των άμφοτέρων ή και του ενός αυτών έν του χωρίου Νήρος (Νής) έπαρχίας Πισιδίας τής Τουρ-

κίας και διαμανόντων ήδη είς Ελλάδα, είς πρακτικά βιοταχνικά, επαγγελματικά, τεχνικά και Έμπορικά Σχολεία, ώς καταστάσης άνερίτου τής εκτελέσεως του κληροδοτήματος τούτου έν τή γενετήρα του διαθέτου λόγω τής ανταλλαγής των πληθυσμών

Άρθρον 2.

Αί ύποτροφίαί άπονέμουται κατά τήν διαγωνισμό κατά τάς διατάξεις του Άναγκ. Νόμου 2039 τής 19)24 Οκτωβρίου 1939 και των είς εκτέλεσιν τούτου εκδιδόμενων Β. Διαταγμάτων.

Άρθρον 3.

1. Κυρούται ό ένεργηθείς τήν 8 Δεκεμβρίου 1939 υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Άνταλλαξίμων Κοινωνικών και κοινωφελών περιουσιών διαγωνισμός προς είσπραγήν ύποτροφών έν του κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αϊβατζίδου είς τήν Μετσανίδειον Σχολήν Ύχνων και επαγγελματών και έγκριθείς δι' άποφάσεως του Υπουργού Κρατικής Ύγεινής και Άντιλήψεως.

2. Διά Β. Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Οικονομικών, ζώνονται να καθορίζονται τά προσόντα των ύποτροφών και πάσα ήλλη λεπτομέρεια αναγκαμένη είς τήν εκτέλεσιν του παρόντος Νόμου.

3. Καταργούνται το από 28 Φεβρουαρίου 19 Μαρτίου 1938 Β. Διατάγμα περί εκτελέσεως του υπό τής τέως Κοινότητος Νήτου τής Έπαρχίας Πισιδίας τής Τουρκίας κληροδοτήματος του Σπύρου Αϊβατζίδου και το από 14 Σεπτεμβρίου 21 Σεπτεμβρίου 1939 Β.Δ. περί έγκρίσεως κανονισμού ύποτροφίας κληροδοτήματος του Σπύρου Αϊβατζίδου.

Εν Αθήναις τή 22 Απριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τά Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΗΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΠΙ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΑΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 18 Μαΐου 1940.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ